

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ У ПРЕКОГРАНИЧНОМ КОНТЕКСТУ

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту, сачињена 25. фебруара 1991. године у Еспоу, у оригиналу на енглеском, француском и руском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту у оригиналу на енглеском и у преводу на српски језик гласи:

„CONVENTION ON ENVIRONMENTAL IMPACT ASSESSMENT IN A TRANSBOUNDARY CONTEXT

The Parties to this Convention,

Aware of the interrelationship between economic activities and their environmental consequences,

Affirming the need to ensure environmentally sound and sustainable development,

Determined to enhance international co-operation in assessing environmental impact in particular in a transboundary context,

Mindful of the need and importance to develop anticipatory policies and of preventing, mitigating and monitoring significant adverse environmental impact in general and more specifically in a transboundary context,

Recalling the relevant provisions of the Charter of the United Nations, the Declaration of the Stockholm Conference on the Human Environment, the Final Act of the Conference on Security and Co-operation in Europe (CSCE) and the Concluding Documents of the Madrid and Vienna Meetings of Representatives of the Participating States of the CSCE,

Commending the ongoing activities of States to ensure that, through their national legal and administrative provisions and their national policies, environmental impact assessment is carried out,

Conscious of the need to give explicit consideration to environmental factors at an early stage in the decision-making process by applying environmental impact assessment, at all appropriate administrative levels, as a necessary tool to improve the quality of information presented to decision makers so that environmentally sound decisions can be made paying careful attention to minimizing significant adverse impact, particularly in a transboundary context,

Mindful of the efforts of international organizations to promote the use of environmental impact assessment both at the national and international levels, and taking into account work on environmental impact assessment carried out under the auspices of the United Nations Economic Commission for Europe, in particular results achieved by the Seminar on Environmental Impact Assessment (September 1987, Warsaw, Poland) as well as noting the Goals and Principles on environmental impact assessment adopted by the Governing Council of the United Nations

Environment Programme, and the Ministerial Declaration on Sustainable Development (May 1990, Bergen, Norway),

Have agreed as follows:

Article 1

DEFINITIONS

For the purposes of this Convention,

(i) "Parties" means, unless the text otherwise indicates, the Contracting Parties to this Convention;

(ii) "Party of origin" means the Contracting Party or Parties to this Convention under whose jurisdiction a proposed activity is envisaged to take place;

(iii) "Affected Party" means the Contracting Party or Parties to this Convention likely to be affected by the transboundary impact of a proposed activity;

(iv) "Concerned Parties" means the Party of origin and the affected Party of an environmental impact assessment pursuant to this Convention;

(v) "Proposed activity" means any activity or any major change to an activity subject to a decision of a competent authority in accordance with an applicable national procedure;

(vi) "Environmental impact assessment" means a national procedure for evaluating the likely impact of a proposed activity on the environment;

(vii) "Impact" means any effect caused by a proposed activity on the environment including human health and safety, flora, fauna, soil, air, water, climate, landscape and historical monuments or other physical structures or the interaction among these factors; it also includes effects on cultural heritage or socio-economic conditions resulting from alterations to those factors;

(viii) "Transboundary impact" means any impact, not exclusively of a global nature, within an area under the jurisdiction of a Party caused by a proposed activity the physical origin of which is situated wholly or in part within the area under the jurisdiction of another Party;

(ix) "Competent authority" means the national authority or authorities designated by a Party as responsible for performing the tasks covered by this Convention and/or the authority or authorities entrusted by a Party with decision-making powers regarding a proposed activity;

(x) "The Public" means one or more natural or legal persons.

Article 2

GENERAL PROVISIONS

1. The Parties shall, either individually or jointly, take all appropriate and effective measures to prevent, reduce and control significant adverse transboundary environmental impact from proposed activities.

2. Each Party shall take the necessary legal, administrative or other measures to implement the provisions of this Convention, including, with respect to proposed activities listed in Appendix I that are likely to cause significant adverse transboundary impact, the establishment of an environmental impact assessment procedure that permits public participation and preparation of the environmental impact assessment documentation described in Appendix II.

3. The Party of origin shall ensure that in accordance with the provisions of this Convention an environmental impact assessment is undertaken prior to a decision to authorize or undertake a proposed activity listed in Appendix I that is likely to cause a significant adverse transboundary impact.

4. The Party of origin shall, consistent with the provisions of this Convention, ensure that affected Parties are notified of a proposed activity listed in Appendix I that is likely to cause a significant adverse transboundary impact.

5. Concerned Parties shall, at the initiative of any such Party, enter into discussions on whether one or more proposed activities not listed in Appendix I is or are likely to cause a significant adverse transboundary impact and thus should be treated as if it or they were so listed. Where those Parties so agree, the activity or activities shall be thus treated. General guidance for identifying criteria to determine significant adverse impact is set forth in Appendix III.

6. The Party of origin shall provide, in accordance with the provisions of this Convention, an opportunity to the public in the areas likely to be affected to participate in relevant environmental impact assessment procedures regarding proposed activities and shall ensure that the opportunity provided to the public of the affected Party is equivalent to that provided to the public of the Party of origin.

7. Environmental impact assessments as required by this Convention shall, as a minimum requirement, be undertaken at the project level of the proposed activity. To the extent appropriate, the Parties shall endeavour to apply the principles of environmental impact assessment to policies, plans and programmes.

8. The provisions of this Convention shall not affect the right of Parties to implement national laws, regulations, administrative provisions or accepted legal practices protecting information the supply of which would be prejudicial to industrial and commercial secrecy or national security.

9. The provisions of this Convention shall not affect the right of particular Parties to implement, by bilateral or multilateral agreement where appropriate, more stringent measures than those of this Convention.

10. The provisions of this Convention shall not prejudice any obligations of the Parties under international law with regard to activities having or likely to have a transboundary impact.

Article 3

NOTIFICATION

1. For a proposed activity listed in Appendix I that is likely to cause a significant adverse transboundary impact, the Party of origin shall, for the purposes of ensuring adequate and effective consultations under Article 5, notify any Party which it considers may be an affected Party as early as possible and no later than when informing its own public about that proposed activity.

2. This notification shall contain, *inter alia*:

(a) Information on the proposed activity, including any available information on its possible transboundary impact;

(b) The nature of the possible decision; and

(c) An indication of a reasonable time within which a response under paragraph 3 of this Article is required, taking into account the nature of the proposed activity;
and may include the information set out in paragraph 5 of this Article.

3. The affected Party shall respond to the Party of origin within the time specified in the notification, acknowledging receipt of the notification, and shall indicate whether it intends to participate in the environmental impact assessment procedure.

4. If the affected Party indicates that it does not intend to participate in the environmental impact assessment procedure, or if it does not respond within the time specified in the notification, the provisions in paragraphs 5, 6, 7 and 8 of this Article and in Articles 4 to 7 will not apply. In such circumstances the right of a Party of origin to determine whether to carry out an environmental impact assessment on the basis of its national law and practice is not prejudiced.

5. Upon receipt of a response from the affected Party indicating its desire to participate in the environmental impact assessment procedure, the Party of origin shall, if it has not already done so, provide to the affected Party:

(a) Relevant information regarding the environmental impact assessment procedure, including an indication of the time schedule for transmittal of comments; and

(b) Relevant information on the proposed activity and its possible significant adverse transboundary impact.

6. An affected Party shall, at the request of the Party of origin, provide the latter with reasonably obtainable information relating to the potentially affected environment under the jurisdiction of the affected Party, where such information is necessary for the preparation of the environmental impact assessment documentation. The information shall be furnished promptly and, as appropriate, through a joint body where one exists.

7. When a Party considers that it would be affected by a significant adverse transboundary impact of a proposed activity listed in Appendix I, and when no notification has taken place in accordance with paragraph 1 of this Article, the concerned Parties shall, at the request of the affected Party, exchange sufficient information for the purposes of holding discussions on whether there is likely to be a significant adverse transboundary impact. If those Parties agree that there is likely to be a significant adverse transboundary impact, the provisions of this Convention shall apply accordingly. If those Parties cannot agree whether there is likely to be a significant adverse transboundary impact, any such Party may submit that question to an inquiry commission in accordance with the provisions of Appendix IV to advise on the likelihood of significant adverse transboundary impact, unless they agree on another method of settling this question.

8. The concerned Parties shall ensure that the public of the affected Party in the areas likely to be affected be informed of, and be provided with possibilities for making comments or objections on, the proposed activity, and for the transmittal of these comments or objections to the competent authority of the Party of origin, either directly to this authority or, where appropriate, through the Party of origin.

Article 4

PREPARATION OF THE ENVIRONMENTAL IMPACT ASSESSMENT DOCUMENTATION

1. The environmental impact assessment documentation to be submitted to the competent authority of the Party of origin shall contain, as a minimum, the information described in Appendix II.

2. The Party of origin shall furnish the affected Party, as appropriate through a joint body where one exists, with the environmental impact assessment documentation. The concerned Parties shall arrange for distribution of the documentation to the authorities and the public of the affected Party in the areas likely to be affected and for the submission of comments to the competent authority of the Party of origin, either directly to this authority or, where appropriate, through the Party of origin within a reasonable time before the final decision is taken on the proposed activity.

Article 5

CONSULTATIONS ON THE BASIS OF THE ENVIRONMENTAL IMPACT ASSESSMENT DOCUMENTATION

The Party of origin shall, after completion of the environmental impact assessment documentation, without undue delay enter into consultations with the affected Party concerning, *inter alia*, the potential transboundary impact of the proposed activity and measures to reduce or eliminate its impact. Consultations may relate to:

(a) Possible alternatives to the proposed activity, including the no-action alternative and possible measures to mitigate significant adverse transboundary impact and to monitor the effects of such measures at the expense of the Party of origin;

(b) Other forms of possible mutual assistance in reducing any significant adverse transboundary impact of the proposed activity; and

(c) Any other appropriate matters relating to the proposed activity.

The Parties shall agree, at the commencement of such consultations, on a reasonable timeframe for the duration of the consultation period. Any such consultations may be conducted through an appropriate joint body, where one exists.

Article 6

FINAL DECISION

1. The Parties shall ensure that, in the final decision on the proposed activity, due account is taken of the outcome of the environmental impact assessment, including the environmental impact assessment documentation, as well as the comments thereon received pursuant to Article 3, paragraph 8 and Article 4, paragraph 2, and the outcome of the consultations as referred to in Article 5.

2. The Party of origin shall provide to the affected Party the final decision on the proposed activity along with the reasons and considerations on which it was based.

3. If additional information on the significant transboundary impact of a proposed activity, which was not available at the time a decision was made with respect to that activity and which could have materially affected the decision,

becomes available to a concerned Party before work on that activity commences, that Party shall immediately inform the other concerned Party or Parties. If one of the concerned Parties so requests, consultations shall be held as to whether the decision needs to be revised.

Article 7

POST-PROJECT ANALYSIS

1. The concerned Parties, at the request of any such Party, shall determine whether, and if so to what extent, a post-project analysis shall be carried out, taking into account the likely significant adverse transboundary impact of the activity for which an environmental impact assessment has been undertaken pursuant to this Convention. Any post-project analysis undertaken shall include, in particular, the surveillance of the activity and the determination of any adverse transboundary impact. Such surveillance and determination may be undertaken with a view to achieving the objectives listed in Appendix V.

2. When, as a result of post-project analysis, the Party of origin or the affected Party has reasonable grounds for concluding that there is a significant adverse transboundary impact or factors have been discovered which may result in such an impact, it shall immediately inform the other Party. The concerned Parties shall then consult on necessary measures to reduce or eliminate the impact.

Article 8

BILATERAL AND MULTILATERAL CO-OPERATION

The Parties may continue existing or enter into new bilateral or multilateral agreements or other arrangements in order to implement their obligations under this Convention. Such agreements or other arrangements may be based on the elements listed in Appendix VI.

Article 9

RESEARCH PROGRAMMES

The Parties shall give special consideration to the setting up, or intensification of, specific research programmes aimed at:

(a) Improving existing qualitative and quantitative methods for assessing the impacts of proposed activities;

(b) Achieving a better understanding of cause-effect relationships and their role in integrated environmental management;

(c) Analysing and monitoring the efficient implementation of decisions on proposed activities with the intention of minimizing or preventing impacts;

(d) Developing methods to stimulate creative approaches in the search for environmentally sound alternatives to proposed activities, production and consumption patterns;

(e) Developing methodologies for the application of the principles of environmental impact assessment at the macro-economic level.

The results of the programmes listed above shall be exchanged by the Parties.

Article 10

STATUS OF THE APPENDICES

The Appendices attached to this Convention form an integral part of the Convention.

Article 11

MEETING OF PARTIES

1. The Parties shall meet, so far as possible, in connection with the annual sessions of the Senior Advisers to ECE Governments on Environmental and Water Problems. The first meeting of the Parties shall be convened not later than one year after the date of the entry into force of this Convention. Thereafter, meetings of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by a meeting of the Parties, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

2. The Parties shall keep under continuous review the implementation of this Convention, and, with this purpose in mind, shall:

(a) Review the policies and methodological approaches to environmental impact assessment by the Parties with a view to further improving environmental impact assessment procedures in a transboundary context;

(b) Exchange information regarding experience gained in concluding and implementing bilateral and multilateral agreements or other arrangements regarding the use of environmental impact assessment in a transboundary context to which one or more of the Parties are party;

(c) Seek, where appropriate, the services of competent international bodies and scientific committees in methodological and technical aspects pertinent to the achievement of the purposes of this Convention;

(d) At their first meeting, consider and by consensus adopt rules of procedure for their meetings;

(e) Consider and, where necessary, adopt proposals for amendments to this Convention;

(f) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the purposes of this Convention.

Article 12

RIGHT TO VOTE

1. Each Party to this Convention shall have one vote.

2. Except as provided for in paragraph 1 of this Article, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States which are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs, and vice versa.

Article 13

SECRETARIAT

The Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall carry out the following secretariat functions:

- (a) The convening and preparing of meetings of the Parties;
- (b) The transmission of reports and other information received in accordance with the provisions of this Convention to the Parties; and
- (c) The performance of other functions as may be provided for in this Convention or as may be determined by the Parties.

Article 14

AMENDMENTS TO THE CONVENTION

1. Any Party may propose amendments to this Convention.
2. Proposed amendments shall be submitted in writing to the secretariat, which shall communicate them to all Parties. The proposed amendments shall be discussed at the next meeting of the Parties, provided these proposals have been circulated by the secretariat to the Parties at least ninety days in advance.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. Amendments to this Convention adopted in accordance with paragraph 3 of this Article shall be submitted by the Depositary to all Parties for ratification, approval or acceptance. They shall enter into force for Parties having ratified, approved or accepted them on the ninetieth day after the receipt by the Depositary of notification of their ratification, approval or acceptance by at least three fourths of these Parties. Thereafter they shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after that Party deposits its instrument of ratification, approval or acceptance of the amendments.
5. For the purpose of this Article, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.
6. The voting procedure set forth in paragraph 3 of this Article is not intended to constitute a precedent for future agreements negotiated within the Economic Commission for Europe.

Article 15

SETTLEMENT OF DISPUTES

1. If a dispute arises between two or more Parties about the interpretation or application of this Convention, they shall seek a solution by negotiation or by any other method of dispute settlement acceptable to the parties to the dispute.
2. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party may declare in writing to the Depositary that for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of this Article, it

accepts one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

- (a) Submission of the dispute to the International Court of Justice;
- (b) Arbitration in accordance with the procedure set out in Appendix VII.

3. If the parties to the dispute have accepted both means of dispute settlement referred to in paragraph 2 of this Article, the dispute may be submitted only to the International Court of Justice, unless the parties agree otherwise.

Article 16

SIGNATURE

This Convention shall be open for signature at Espoo (Finland) from 25 February to 1 March 1991 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 2 September 1991 by States members of the Economic Commission for Europe as well as States having consultative status with the Economic Commission for Europe pursuant to paragraph 8 of the Economic and Social Council resolution 36 (IV) of 28 March 1947, and by regional economic integration organizations constituted by sovereign States members of the Economic Commission for Europe to which their member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of these matters.

Article 17

RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL AND ACCESSION

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by signatory States and regional economic integration organizations.

2. This Convention shall be open for accession as from 3 September 1991 by the States and organizations referred to in Article 16.

3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall perform the functions of Depositary.

4. Any organization referred to in Article 16 which becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under this Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under this Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently.

5. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations referred to in Article 16 shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Convention. These organizations shall also inform the Depositary of any relevant modification to the extent of their competence.

Article 18

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of paragraph 1 of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of such an organization.

3. For each State or organization referred to in Article 16 which ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the sixteenth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 19

WITHDRAWAL

At any time after four years from the date on which this Convention has come into force with respect to a Party, that Party may withdraw from this Convention by giving written notification to the Depositary. Any such withdrawal shall take effect on the ninetieth day after the date of its receipt by the Depositary. Any such withdrawal shall not affect the application of Articles 3 to 6 of this Convention to a proposed activity in respect of which a notification has been made pursuant to Article 3, paragraph 1, or a request has been made pursuant to Article 3, paragraph 7, before such withdrawal took effect.

Article 20

AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention, of which the English, French and Russian texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Espoo (Finland), this twenty-fifth day of February one thousand nine hundred and ninety-one.

APPENDICES

APPENDIX I

List of activities

1. Crude oil refineries (excluding undertakings manufacturing only lubricants from crude oil) and installations for the gasification and liquefaction of 500 tonnes or more of coal or bituminous shale per day.
2. Thermal power stations and other combustion installations with a heat output of 300 megawatts or more and nuclear power stations and other nuclear reactors (except research installations for the production and conversion of fissionable and fertile materials, whose maximum power does not exceed 1 kilowatt continuous thermal load).
3. Installations solely designed for the production or enrichment of nuclear fuels, for the reprocessing of irradiated nuclear fuels or for the storage, disposal and processing of radioactive waste.
4. Major installations for the initial smelting of cast-iron and steel and for the production of non-ferrous metals.
5. Installations for the extraction of asbestos and for the processing and transformation of asbestos and products containing asbestos: for asbestos-cement products, with an annual production of more than 20,000 tonnes finished product; for friction material, with an annual production of more than 50 tonnes finished product; and for other asbestos utilization of more than 200 tonnes per year.
6. Integrated chemical installations.
7. Construction of motorways, express roads */ and lines for long-distance railway traffic and of airports with a basic runway length of 2,100 metres or more.
8. Large-diameter oil and gas pipelines.
9. Trading ports and also inland waterways and ports for inland-waterway traffic which permit the passage of vessels of over 1,350 tonnes.
10. Waste-disposal installations for the incineration, chemical treatment or landfill of toxic and dangerous wastes.
11. Large dams and reservoirs.
12. Groundwater abstraction activities in cases where the annual volume of water to be abstracted amounts to 10 million cubic metres or more.
13. Pulp and paper manufacturing of 200 air-dried metric tonnes or more per day.

*/ For the purposes of this Convention:

"Motorway" means a road specially designed and built for motor traffic, which does not serve properties bordering on it, and which:

(a) Is provided, except at special points or temporarily, with separate carriageways for the two directions of traffic, separated from each other by a dividing strip not intended for traffic or, exceptionally, by other means;

(b) Does not cross at level with any road, railway or tramway track, or footpath; and

(c) Is specially sign-posted as a motorway.

"Express road" means a road reserved for motor traffic accessible only from interchanges or controlled junctions and on which, in particular, stopping and parking are prohibited on the running carriageway(s).

14. Major mining, on-site extraction and processing of metal ores or coal.
15. Offshore hydrocarbon production.
16. Major storage facilities for petroleum, petrochemical and chemical products.
17. Deforestation of large areas.

APPENDIX II

Content of the environmental Impact Assessment documentation

Information to be included in the environmental impact assessment documentation shall, as a minimum, contain, in accordance with Article 4:

- (a) A description of the proposed activity and its purpose;
- (b) A description, where appropriate, of reasonable alternatives (for example, locational or technological) to the proposed activity and also the no-action alternative;
- (c) A description of the environment likely to be significantly affected by the proposed activity and its alternatives;
- (d) A description of the potential environmental impact of the proposed activity and its alternatives and an estimation of its significance;
- (e) A description of mitigation measures to keep adverse environmental impact to a minimum;
- (f) An explicit indication of predictive methods and underlying assumptions as well as the relevant environmental data used;
- (g) An identification of gaps in knowledge and uncertainties encountered in compiling the required information;
- (h) Where appropriate, an outline for monitoring and management programmes and any plans for post-project analysis; and
- (i) A non-technical summary including a visual presentation as appropriate (maps, graphs, etc.).

APPENDIX III

General criteria to assist in the determination of the environmental significance of activities non listed in Appendix I

1. In considering proposed activities to which Article 2, paragraph 5, applies, the concerned Parties may consider whether the activity is likely to have a significant adverse transboundary impact in particular by virtue of one or more of the following criteria:

- (a) *Size*: proposed activities which are large for the type of the activity;
- (b) *Location*: proposed activities which are located in or close to an area of special environmental sensitivity or importance (such as wetlands designated under the Ramsar Convention, national parks, nature reserves, sites of special scientific interest, or sites of archaeological, cultural or historical importance); also,

proposed activities in locations where the characteristics of proposed development would be likely to have significant effects on the population;

(c) *Effects*: proposed activities with particularly complex and potentially adverse effects, including those giving rise to serious effects on humans or on valued species or organisms, those which threaten the existing or potential use of an affected area and those causing additional loading which cannot be sustained by the carrying capacity of the environment.

2. The concerned Parties shall consider for this purpose proposed activities which are located close to an international frontier as well as more remote proposed activities which could give rise to significant transboundary effects far removed from the site of development.

APPENDIX IV

Inquiry procedure

1. The requesting Party or Parties shall notify the secretariat that it or they submit(s) the question of whether a proposed activity listed in Appendix I is likely to have a significant adverse transboundary impact to an inquiry commission established in accordance with the provisions of this Appendix. This notification shall state the subject-matter of the inquiry. The secretariat shall notify immediately all Parties to this Convention of this submission.

2. The inquiry commission shall consist of three members. Both the requesting party and the other party to the inquiry procedure shall appoint a scientific or technical expert, and the two experts so appointed shall designate by common agreement the third expert, who shall be the president of the inquiry commission. The latter shall not be a national of one of the parties to the inquiry procedure, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the matter in any other capacity.

3. If the president of the inquiry commission has not been designated within two months of the appointment of the second expert, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party, designate the president within a further two-month period.

4. If one of the parties to the inquiry procedure does not appoint an expert within one month of its receipt of the notification by the secretariat, the other party may inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the inquiry commission within a further two-month period. Upon designation, the president of the inquiry commission shall request the party which has not appointed an expert to do so within one month. After such a period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.

5. The inquiry commission shall adopt its own rules of procedure.

6. The inquiry commission may take all appropriate measures in order to carry out its functions.

7. The parties to the inquiry procedure shall facilitate the work of the inquiry commission and, in particular, using all means at their disposal, shall:

(a) Provide it with all relevant documents, facilities and information;
and

(b) Enable it, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

8. The parties and the experts shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the work of the inquiry commission.

9. If one of the parties to the inquiry procedure does not appear before the inquiry commission or fails to present its case, the other party may request the inquiry commission to continue the proceedings and to complete its work. Absence of a party or failure of a party to present its case shall not constitute a bar to the continuation and completion of the work of the inquiry commission.

10. Unless the inquiry commission determines otherwise because of the particular circumstances of the matter, the expenses of the inquiry commission, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the inquiry procedure in equal shares. The inquiry commission shall keep a record of all its expenses, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

11. Any Party having an interest of a factual nature in the subject-matter of the inquiry procedure, and which may be affected by an opinion in the matter, may intervene in the proceedings with the consent of the inquiry commission.

12. The decisions of the inquiry commission on matters of procedure shall be taken by majority vote of its members. The final opinion of the inquiry commission shall reflect the view of the majority of its members and shall include any dissenting view.

13. The inquiry commission shall present its final opinion within two months of the date on which it was established unless it finds it necessary to extend this time limit for a period which should not exceed two months.

14. The final opinion of the inquiry commission shall be based on accepted scientific principles. The final opinion shall be transmitted by the inquiry commission to the parties to the inquiry procedure and to the secretariat.

APPENDIX V

Post-project analyses

Objectives include:

(a) Monitoring compliance with the conditions as set out in the authorization or approval of the activity and the effectiveness of mitigation measures;

(b) Review of an impact for proper management and in order to cope with uncertainties;

(c) Verification of past predictions in order to transfer experience to future activities of the same type.

APPENDIX VI

Elements for bilateral and multilateral co-operation

1. Concerned Parties may set up, where appropriate, institutional arrangements or enlarge the mandate of existing institutional arrangements within the framework of bilateral and multilateral agreements in order to give full effect to this Convention.

2. Bilateral and multilateral agreements or other arrangements may include:

(a) Any additional requirements for the implementation of this Convention, taking into account the specific conditions of the subregion concerned;

(b) Institutional, administrative and other arrangements, to be made on a reciprocal and equivalent basis;

(c) Harmonization of their policies and measures for the protection of the environment in order to attain the greatest possible similarity in standards and methods related to the implementation of environmental impact assessment;

(d) Developing, improving, and/or harmonizing methods for the identification, measurement, prediction and assessment of impacts, and for post-project analysis;

(e) Developing and/or improving methods and programmes for the collection, analysis, storage and timely dissemination of comparable data regarding environmental quality in order to provide input into environmental impact assessment;

(f) The establishment of threshold levels and more specified criteria for defining the significance of transboundary impacts related to the location, nature or size of proposed activities, for which environmental impact assessment in accordance with the provisions of this Convention shall be applied; and the establishment of critical loads of transboundary pollution;

(g) Undertaking, where appropriate, joint environmental impact assessment, development of joint monitoring programmes, intercalibration of monitoring devices and harmonization of methodologies with a view to rendering the data and information obtained compatible.

APPENDIX VII

Arbitration

1. The claimant Party or Parties shall notify the secretariat that the Parties have agreed to submit the dispute to arbitration pursuant to Article 15, paragraph 2, of this Convention. The notification shall state the subject-matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention, the interpretation or application of which are at issue. The secretariat shall forward the information received to all Parties to this Convention.

2. The arbitral tribunal shall consist of three members. Both the claimant Party or Parties and the other Party or Parties to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the president of the arbitral tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. If the president of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe shall, at the request of either party to the dispute, designate the president within a further two-month period.

4. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the receipt of the request, the other party may inform the

Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall designate the president of the arbitral tribunal within a further two-month period. Upon designation, the president of the arbitral tribunal shall request the party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. After such a period, the president shall inform the Executive Secretary of the Economic Commission for Europe, who shall make this appointment within a further two-month period.

5. The arbitral tribunal shall render its decision in accordance with international law and in accordance with the provisions of this Convention.

6. Any arbitral tribunal constituted under the provisions set out herein shall draw up its own rules of procedure.

7. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority vote of its members.

8. The tribunal may take all appropriate measures in order to establish the facts.

9. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

(a) Provide it with all relevant documents, facilities and information;
and

(b) Enable it, where necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

10. The parties and the arbitrators shall protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

11. The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend interim measures of protection.

12. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to render its final decision. Absence of a party or failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

13. The arbitral tribunal may hear and determine counter-claims arising directly out of the subject-matter of the dispute.

14. Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the expenses of the tribunal, including the remuneration of its members, shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its expenses, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

15. Any Party to this Convention having an interest of a legal nature in the subject-matter of the dispute, and which may be affected by a decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

16. The arbitral tribunal shall render its award within five months of the date on which it is established unless it finds it necessary to extend the time limit for a period which should not exceed five months.

17. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon all parties to the dispute. The award will be transmitted by the arbitral tribunal to the parties to the dispute and to

the secretariat. The secretariat will forward the information received to all Parties to this Convention.

18. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

КОНВЕНЦИЈА О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ У ПРЕКОГРАНИЧНОМ КОНТЕКСТУ

Стране ове Конвенције,

Свесне међусобног односа привредних активности и њихових последица по животну средину,

Потврђујући потребу обезбеђивања по животну средину прихватљивог и одрживог развоја,

Решене да унапреде међународну сарадњу у процени утицаја на животну средину, посебно у прекограничном контексту,

Имајући у виду потребе и значај развијања политике предвиђања, спречавања, ублажавања и праћења значајних негативних утицаја по животну средину уопште, и конкретније у прекограничном контексту,

Подсећајући на релевантне одредбе Повеље Уједињених Нација, Декларације Штокхолмске конференције о животnoj средини, завршног документа Конференције о европској безбедности и сарадњи (КЕБС) и закључних докумената Мадридског и Бечког састанка представника држава учесница КЕБС-а,

Похваљујући текуће активности држава на обезбеђивању обављања процене утицаја на животну средину уз помоћ њихових правних и административних одредби и националних политика,

Свесне потребе да се отворено размотре фактори животне средине у једној раној фази процеса одлучивања применом процене утицаја на животну средину, на свим одговарајућим административним нивоима као неопходног средства за побољшавање квалитета информација које се подносе доносиоцима одлука како би се могле донети одлуке које су исправне за животну средину посвећујући дужну пажњу свођењу штетних ефеката на минимум, посебно у прекограничном контексту,

Имајући у виду напоре међународне заједнице на унапређивању коришћења процене утицаја на животну средину како на националном тако и на међународном нивоу, и узимајући у обзир рад који се обавља на процени утицаја на животну средину под покровитељством Економске комисије Уједињених Нација за Европу, а посебно резултате које је постигао Семинар за процену утицаја на животну средину (септембар 1987, Варшава, Пољска), као и констатујући циљеве и принципе процене утицаја на животну средину које је усвојио Управни савет Програма Уједињених Нација за животну средину и Министарске декларације о одрживом развоју (мај 1990, Берген, Норвешка),

Договориле су следеће:

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

За потребе ове Конвенције,

(I) „Стране”, осим ако текст другачије не назначује, означава Стране уговорнице ове Конвенције;

(II) „страна порекла” означава Страну или Стране уговорнице ове Конвенције, под чијом се надлежношћу предвиђа обављање предложене активности;

(III) „погођена страна” означава Страну или Стране уговорнице ове Конвенције које ће вероватно бити погођене прекограничним ефектима предложене активности;

(IV) „односне Стране” означава Страну порекла и погођену Страну процене утицаја на животну средину у складу са овом Конвенцијом;

(V) „предложена активност” означава било коју активност или важнију промену неке активности подложно одлуци надлежног органа у складу са применљивом националном процедуром;

(VI) „процена утицаја на животну средину” означава националну процедуру за вредновање могућег утицаја предложене активности на животну средину;

(VII) „утицај” означава сваки ефекат проузрокован предложеном активношћу на животну средину, укључујући и људско здравље и безбедност, флору, фауну, тло, ваздух, воду, климу, пределе и историјске споменике или неке друге физичке структуре или међусобно дејство ових фактора; такође укључује и ефекте на културно наслеђе или друштвено- економске услове који су резултат промена ових фактора;

(VIII) „прекогранични утицај” означава сваки утицај, не само глобалне природе, унутар области која је под надлежношћу Стране а који изазове предложена активност чије је физичко порекло у целости или делом унутар области која је под надлежношћу друге Стране;

(IX) „надлежни орган” означава национални орган или органе које Стране одреде као одговорне за обављање задатака обухваћених овом Конвенцијом и/или орган или органе којима Страна повери надлежност одлучивања у односу на предложену активност;

(X) „јавност” означава једно или више физичких или правних лица.

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 2.

(1) Стране ће, било појединачно или заједнички, предузимати све одговарајуће и ефикасне мере како би спречиле, смањиле и контролисале значајне штетне прекограничне утицаје предложене активности на животну средину.

(2) Свака страна ће предузимати све потребне правне, управне или друге мере како би спровела одредбе ове Конвенције, укључујући и у односу на предложене активности наведене у Додатку I које ће вероватно изазвати значајне прекограничне штетне утицаје, успостављање поступка за процену утицаја на животну средину који омогућава учешће јавности и припрему документације о процени утицаја на животну средину описане у Додатку II.

(3) Страна порекла ће обезбедити да се у складу са одредбама ове Конвенције процена утицаја на животну средину обавља пре доношења одлуке којом се овлашћује или покреће предложена активност наведена у Додатку I, а која може изазвати значајне штетне утицаје на животну средину.

(4) Страна порекла ће у складу са одредбама ове Конвенције, обезбедити да погођене Стране буду обавештене о предложеној активности

наведеној у Додатку I која ће вероватно изазвати значајне негативне прекограничне утицаје.

(5) Односне Стране ће на иницијативу било које такве Стране покренути дискусије о томе хоће ли или може једна или више предложених активности које нису наведене у Додатку I изазвати значајне негативне прекограничне утицаје и стога је треба третирати као да је или јесу као такве наведене. Ако се дате Стране тако договоре, активност или активности ће бити тако третиране. Опште смернице за препознавање критеријума за одређивање значајних негативних утицаја дате су у Додатку III.

(6) Страна порекла ће, у складу са одредбама ове Конвенције обезбедити прилику јавности да у областима које ће вероватно бити погођене учествују у релевантним поступцима процене утицаја на животну средину у погледу предложених активности и обезбедити да прилика која се пружи јавности погођене Стране буде једнака као и она која се обезбеђује јавности у страни порекла.

(7) Процена утицаја на животну средину, у складу са захтевима ове Конвенције ће, као минимални захтев, бити покретана на нивоу пројекта предложене активности. У мери у којој то одговара, Стране ће настојати да примењују принципе процене утицаја на животну средину на политике, планове и програме.

(8) Одредбе ове Конвенције неће утицати на право Страна да спроводе националне законе, прописе, административне одредбе или прихваћене правне праксе којима се штите информације чије би достављање било штетно по индустријску и комерцијалну тајност или националну безбедност.

(9) Одредбе ове Конвенције неће утицати на право појединачних Страна да билатералним или мултилатералним споразумом, тамо где то одговара, спроводе мере строжије од оних из ове Конвенције.

(10) Одредбе ове Конвенције Стране неће ослобађати од било којих обавеза према међународном праву у погледу активности које имају или вероватно могу имати прекогранични утицај.

ОБАВЕШТАВАЊЕ

Члан 3.

(1) Страна порекла ће о предложеној активности наведеној у Додатку I, која може да изазове значајан негативни прекогранични утицај, а ради обезбеђивања одговарајућих и ефикасних консултација према члану 5, обавестити сваку Страну за коју сматра да може бити погођена Страна, што је раније могуће, а најкасније када буде обавештавала своју јавност о датој предложеној активности.

(2) Ово обавештење ће, између осталог, садржати:

(а) информације о предложеној активности, укључујући и све расположиве информације о њеном могућем прекограничном утицају;

(б) природу могуће одлуке; и

(в) назнаку разумног рока у оквиру кога се одговор према ставу 3. овог члана, захтева узимајући у обзир природу предложене активности;

и може обухватати информације наведене у ставу 5. овог члана.

(3) Погођена Страна одговориће Страни порекла у року наведеном у обавештењу, потврђујући пријем обавештења, и назначити да ли намерава да учествује у поступку процене утицаја на животну средину.

(4) Уколико погођена страна назначи да не намерава да учествује у поступку за процену утицаја на животну средину, или ако не одговори у временском року утврђеном у обавештењу, неће се примењивати одредбе ставова 5, 6, 7 и 8 овог члана нити чланова 4. до 7. У таквим околностима не нарушава се право Стране порекла да одређује да ли ће извршити процену утицаја на животну средину на основу свог националног закона и праксе.

(5) По пријему одговора од погођене Стране која назначује своју жељу да учествује у поступку процене утицаја на животну средину, Страна порекла ће, ако то још није учинила, обезбедити погођеној Страни:

(а) релевантне информације у погледу поступка процене утицаја на животну средину, укључујући и назнаку временског распореда за пренос коментара;

(б) релевантне информације о предложеној активности и њеном могућем значајном негативном прекограничном утицају.

(6) На захтев Стране порекла, погођена Страна ће првој обезбедити информације које се могу разумно прибавити у погледу потенцијално погођене животне средине под надлежношћу погођене Стране када су такве информације потребне за припрему документације о процени утицаја на животну средину. Информације ће се обезбедити без одлагања и, када то одговара, преко заједничког тела где дато тело постоји.

(7) Када Страна сматра да ће бити погођена значајним прекограничним утицајем предложене активности наведене у Додатку I а када обавештење у складу са ставом 1. овог члана није достављено, односне Стране ће на захтев погођене Стране разменити потребне информације ради одржавања дискусија о томе да ли је могућ значајни негативни прекогранични утицај. Уколико се те Стране сагласе да је могуће да ће бити значајних негативних прекограничних утицаја, одредбе ове Конвенције ће се примењивати сходно томе. Уколико се те Стране не могу сагласити да ли су могући значајни негативни прекогранични утицаји, свака таква страна може то питање поднети истражној комисији у складу са одредбама Додатка IV како би их обавестила о вероватноћи значајних негативних прекограничних утицаја, осим ако се не договоре о другачијем методу решавања овог питања.

(8) Односне Стране ће обезбедити да јавност погођене Стране у области које могу бити погођене буде обавештена и добије могућност да коментарише или упути примедбе на предложену активност и да те коментаре или примедбе пренесе надлежним органима Страна порекла, било директно том органу или, тамо где то одговара преко Стране порекла.

ПРИПРЕМА ДОКУМЕНТАЦИЈЕ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Члан 4.

(1) Документација о процени утицаја на животну средину која се подноси надлежном органу Стране порекла као минимум садржаће информације описане у Додатку II.

(2) Страна порекла ће погођеној Страни ако одговара, преко заједничког тела када оно постоји, доставити документацију о процени утицаја на животну средину. Односне Стране организоваће дистрибуцију документације органима и јавности погођене Стране у областима које могу бити погођене и ради подношења коментара надлежном органу Стране порекла, било директно том органу или, тамо где је то погодно, преко Стране порекла у разумном временском року пре него што се донесе коначна одлука о предложеној активности.

КОНСУЛТАЦИЈЕ НА ОСНОВУ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Члан 5.

Страна порекла ће након завршавања документације о процени утицаја на животну средину, без непотребног одлагања, започети консултације са погођеном Страном о, *inter alia*, могућем прекограничном утицају предложене активности и мерама за смањивање или елиминисање њеног утицаја. Консултације се могу односити на:

(а) могуће алтернативе за предложену активност, укључујући алтернативу непредузимања активности, и могуће мере за ублажавање значајних негативних прекограничних утицаја и праћење ефеката таквих мера на рачун Стране порекла;

(б) остале облике могуће узајамне помоћи у смањивању било каквих значајних негативних прекограничних утицаја предложене активности; и

(в) сва остала одговарајућа питања која се тичу предложене активности.

Стране ће се на почетку таквих консултација договарати о разумном временском року за трајање периода консултација. Све такве консултације могу се обавити преко одговарајућег заједничког тела, када то тело постоји.

КОНАЧНА ОДЛУКА

Члан 6.

(1) Стране ће обезбедити да се у коначној одлуци о предложеној активности води дужна пажња о резултату процене утицаја на животну средину, укључујући и документацију о процени утицаја на животну средину, као и коментаре на њу који су добијени у складу са чланом 3. став 8. и чланом 4. став 2. и резултате консултација, како су поменуте у члану 5.

(2) Страна порекла ће погођеној Страни доставити коначну одлуку о предложеној активности заједно са разлозима и разматрањима на којима се она заснива.

(3) Уколико односној Страни пре почетка рада на датој активности буду доступне додатне информације о значајним прекограничним утицајима неке предложене активности које нису биле на располагању у време доношења одлуке о активности, а које би могле суштински утицати на одлуку, та Страна ће без одлагања обавестити другу, односну Страну или Стране. Уколико једна односна Страна тако захтева, одржаће се консултације о томе да ли је потебно ревидирати одлуку.

ПОСТ-ПРОЈЕКТНА АНАЛИЗА

Члан 7.

(1) Односне Стране ће на захтев било које такве Стране одредити да ли ће се и ако хоће у којој мери обавити пост - пројектна анализа, узимајући у обзир могући значајни негативни прекогранични утицај активности за коју је извршена процена утицаја на животну средину у складу са овом Конвенцијом. Свака пост - пројектна анализа која се обави између осталог ће укључивати надзирање активности и одређивање сваког негативног прекограничног утицаја. Такав надзор и одређивање могу се извршити како би се остварили циљеви наведени у Додатку V.

(2) Када као резултат пост - пројектне анализе, Страна порекла или погођена Страна имају основаних разлога да закључе да постоји значајни негативни прекогранични утицај или се открију фактори који могу имати за резултат такав утицај, она ће одмах обавестити другу Страну. Односне Стране ће се затим консултовати о потребним мерама за смањивање или елиминисање утицаја.

БИЛАТЕРАЛНА И МУЛТИЛАТЕРАЛНА САРАДЊА

Члан 8.

Стране могу наставити постојеће или склопити нове билатералне или мултилатералне споразуме или неке друге аранжмане како би оствариле своје обавезе према овој Конвенцији. Такви споразуми или аранжмани могу се заснивати на елементима наведеним у Додатку VI.

ПРОГРАМИ ИСТРАЖИВАЊА

Члан 9.

Стране ће посебну пажњу посветити успостављању или интензивирању специфичних програма истраживања усмерених на:

(а) побољшање постојећих квалитативних и квантитативних метода за процену утицаја предложених активности;

(б) остваривање бољег разумевања узрочно-последичних односа и њихове улоге у интегралном управљању животном средином;

(в) анализирање и праћење ефикасне примене одлука о предложеним активностима са намером свођења утицаја на минимум или њиховог спречавања;

(г) развој метода за подстицај креативних приступа у трагању за алтернативама за предложене по животну средину прихватљиве активности, као и облика производње и потрошње;

(д) развој методологија за примену принципа процене утицаја на животну средину на макро-економском нивоу.

Стране ће узајамно размењивати горе наведене резултате програма.

СТАТУС ДОДАТАКА

Члан 10.

Додаци приложени уз ову Конвенцију чине саставни део Конвенције.

САСТАЈАЊЕ СТРАНА

Члан 11.

(1) Стране ће се, у мери у којој је то могуће, састајати у вези са годишњим заседањима Виших саветника влада ЕЦЕ-а за проблеме животне средине и вода. Први састанак Страна биће сазван најкасније годину дана након датума ступања на снагу ове Конвенције. Након тога, састанци Страна ће се одржавати када се састанак Страна буде сматрао потребним, или на писмени захтев било које Стране, под условом да га у року од шест месеци од датума када им је секретаријат доставио захтев, најмање једна трећина Страна подржи.

(2) Стране ће имати стално увид у примену Конвенције и, са том намером на уму, ће:

(а) разматрати политике и методолошке приступе процени утицаја на животну средину које обаве Стране, а у циљу даљег побољшања поступака процене утицаја на животну средину у прекограничном контексту;

(б) размењивати информације у погледу искустава стечених у закључивању и остваривању билатералних и мултилатералних споразума или других аранжмана у вези са коришћењем процене утицаја на животну средину у прекограничном контексту, у коме учествује једна или више Страна;

(в) тражити услуге надлежних међународних тела и научних комитета, када то одговара, у методолошким и техничким аспектима који се односе на постизање намена ове Конвенције;

(г) на свом првом састанку размотрити и консензусом усвојити пословник о раду за своје састанке;

(д) размотрити и, када је потребно, усвојити предлоге за допуне на ову Конвенцију;

(ђ) размотрити и покренути све додатне акције које могу бити неопходне за постизање намена ове Конвенције.

ПРАВО ГЛАСА

Члан 12.

(1) Свака Страна ове Конвенције имаће један глас.

(2) Осим како је предвиђено ставом 1. овог члана, по питањима у оквиру њихове надлежности организације регионалне економске интеграције оствариваће своје право гласа са бројем гласова који је једнак броју држава њихових чланица које су потписнице ове Конвенције. Такве организације неће остваривати своје право гласа ако њихове државе чланице остваре своје право гласа, и обратно.

СЕКРЕТАРИЈАТ

Члан 13.

Извршни секретар Економске комисије за Европу обављаће следеће функције секретаријата:

(а) сазивање и припрема састанака Страна;

(б) пренос Странама потписницама извештаја и других информација добијених у складу са одредбама ове Конвенције; и

(в) обављање других функција које могу бити предвиђене у овој Конвенцији или које Стране могу одредити.

АМАНДМАНИ НА КОНВЕНЦИЈУ

Члан 14.

(1) Свака Страна може предложити амандмане на ову Конвенцију.

(2) Предложени амандмани биће поднети у писменом облику секретаријату који ће их пренети свим Странама. Предложени амандмани биће разматрани на следећем састанку страна под условом да је Секретаријат доставио ове предлоге најмање деведест дана раније.

(3) Стране ће уложити све напоре како би консензусом постигле споразум око сваког предложеног амандмана на ову Конвенцију. Ако су напори на постизању консензуса исцрпљени а споразум није постигнут, као последње средство, амандмани ће бити усвојени трочетвртинском већином гласова Страна које су присутне и које гласају на састанку.

(4) Амандмане на ову Конвенцију који су усвојени у складу са ставом 3. овог члана, поднеће Депозитар свим Странама на ратификацију, одобравање или прихватање. Они ће ступити на снагу за све Стране које су их ратификовале, одобриле или прихватиле деведесетог дана након што Депозитар прими обавештење о њиховој ратификацији, одобравању или прихватању од Страна најмање три четвртине датих Страна. Амандмани ће након тога ступити на снагу за све друге Стране деведесетог дана пошто дата Страна депонује своје инструменте ратификације, одобравања или прихватања амандмана.

(5) За потребе овог члана, термин „Стране које су присутне и гласају” означава Стране које су присутне и дају свој глас „за” или „против”.

(6) Поступак гласања изнет у ставу 3. овог члана нема намену да успостави преседан за будуће споразуме који се закључују у оквиру Економске комисије за Европу.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 15.

(1) Уколико се између две или више Страна јави спор око тумачења или примене ове Конвенције, оне ће решење тражити преговорима или било којим другим методом решавања спорова који је прихватљив странама у спору.

(2) Приликом потписивања, ратификовања, прихватања, одобравања или приступања овој Конвенцији или у било које време након тога, одређена Страна може писмено обавестити Депозитара да за спор који није разрешен у складу са ставом 1. овог члана, прихвата један или оба следећа начина решавања спорова као обавезне у односу на било коју Страну која прихвати исте обавезе:

(а) подношење спора Међународном суду правде;

(б) арбитража у складу са поступком утврђеним у Додатку VII.

(3) Уколико су Стране учеснице у спору прихватиле оба начина решавања спорова поменути у ставу 2. овог члана, спор се може поднети само Међународном суду правде, осим ако се Стране учеснице спора другачије не сагласе.

ПОТПИСИВАЊЕ

Члан 16.

Ова Конвенција биће отворена за потписивање у месту Еспоо (Финска) од 25. фебруара до 1. марта 1991. године, а након тога у седишту Уједињених Нација у Њујорку до 2. септембра 1991. године државама чланицама Економске комисије за Европу, као и државама које имају консултативан статус у Економској комисији за Европу у складу са ставом 8. резолуције Економског и социјалног савета бр. 36 (IV) од 28. марта 1947. године и организацијама регионалне економске интеграције које су успоставиле суверене државе чланице Економске Комисије за Европу на које су њихове државе чланице пренеле надлежност за питања које се регулишу овом Конвенцијом, укључујући и надлежност за закључивање уговора по овим питањима.

РАТИФИКАЦИЈА, ПРИХВАТАЊЕ, ОДОБРАВАЊЕ И ПРИСТУПАЊЕ

Члан 17.

(1) Ова Конвенција подлеже ратификацији, прихватању или одобравању држава потписница и организација регионалне економске интеграције.

(2) Ова Конвенција је отворена за приступање од 3. септембра 1991. године државама и организацијама поменутим у члану 16.

(3) Инструменти ратификације, прихватања, одобравања или приступања биће депоновани код Генералног Секретара Уједињених Нација који ће обављати функције Депозитара.

(4) Било која организација поменута у члану 16. која постане Страна ове Конвенције а да ниједна њена држава чланица није страна потписница, биће обавезана свим обавезама из ове Конвенције. У случају таквих организација, чије су једна или више држава чланица потписнице ове Конвенције, организација и њене државе чланице ће одлучивати о својим односним одговорностима за остваривање својих обавеза према Конвенцији. У таквим случајевима, организација и државе чланице неће имати право да истовремено остварују права према Конвенцији.

(5) Организације регионалне економске интеграције поменуте у члану 16. ће у својим инструментима ратификације, прихватања, одобравања или приступања назначити домен своје надлежности у погледу питања која се регулишу овом Конвенцијом. Ове организације ће такође обавестити Депозитара о свим релевантним модификацијама у погледу домена њихових надлежности.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 18.

(1) Ова Конвенција ступиће на снагу деведесетог дана након датума депоновања шеснаестог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

(2) За потребе става 1. овог члана, ниједан инструмент који депонује организација регионалне економске интеграције неће се рачунати као додатни онима које су депоновале државе чланице такве организације.

(3) За сваку државу или организацију поменуту у члану 16. која ратификује, прихвати или одобри ову Конвенцију или јој приступи након

депоновања шеснаестог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, Конвенција ће ступити на снагу деведесетог дана након датума када та држава или организација депонује свој инструмент ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

ПОВЛАЧЕЊЕ

Члан 19.

У било ком тренутку након четири године од датума на који је ова Конвенција ступила на снагу за одређену Страну, та се Страна потписница може повући из Конвенције давањем писменог обавештења Депозитару. Свако такво повлачење ступиће на снагу деведесетог дана од датума након што га прими Депозитар. Свако такво повлачење неће утицати на примену чланова 3. до 6. Конвенције на предложену активност у односу на коју је дато обавештење у складу са чланом 3. став 1. или је упућен захтев у складу са чланом 3. став 7. пре него што је такво повлачење ступило на снагу.

АУТЕНТИЧНИ ТЕКСТОВИ

Члан 20.

Оригинал ове Конвенције чији су енглески, француски и руски текстови подједнако аутентични, биће депонован код Генералног Секретара Уједињених Нација.

У ПОТВРДУ ЧЕГА доле потписани, за то прописно овлашћени, потписују ову Конвенцију.

САЧИЊЕНО у Еспоу (Финска), овог двадесет петог дана фебруара хиљаду деветстотина деведесет прве године.

ДОДАЦИ

ДОДАТАК I

Списак активности

1. Рафинерије сирове нафте (изузимајући подухвате у циљу производње мазива из сирове нафте) и инсталације за гасификацију и ликвефакцију са 500 тона и више угљеног или битуменског шкриљца дневно.
2. Термоелектране и друге инсталације за сагоревање са испустом топлоте од 300 мегавата или више и нуклеарне електране и други нуклеарни реактори (изузев истраживачких инсталација намењених производњи и претварању физионабилних и фертилних материјала, чија максимална снага не прелази 1 киловат континуалног термалног учинка).
3. Инсталације конструисане искључиво за производњу или обогаћивање нуклеарних горива, за обраду озрачених нуклеарних горива или за складиштење, одлагање или обраду радиоактивног отпада.
4. Велике инсталације за почетно топљење сировог гвожђа и челика и за производњу обојених метала.
5. Инсталације за екстракцију азбеста и за обраду и претварање азбеста и производа који садрже азбест: за азбестно-цементне производе, са годишњом производњом од више од 20000 тона крајњег производа, за брусне материјале, са годишњом производњом од више од 50 тона крајњег производа и за друге употребе азбеста од више од 200 тона годишње.
6. Интегрисане хемијске инсталације.
7. Изградња путева за моторна возила, ауто-путева* и линија за дуголинијски железнички саобраћај и аеродрома са дужином основне писте од 2100 метара и више.
8. Нафтоводи и гасоводи великог пречника.
9. Трговачке луке, као и унутрашњи пловни путеви и луке за унутрашњи пловни саобраћај који дозвољавају пролаз пловилима преко 1350 тона.
10. Инсталације за одлагање отпада за спаљивање, хемијску обраду или одлагање на депоније токсичних и опасних отпада.
11. Велике бране и акумулације.

* За сврхе ове Конвенције:

„Пут за моторна возила” значи пут посебно пројектован и изграђен за саобраћај моторних возила, који не служи за саобраћај са парцелама које са граниче са њим и који:

(а) је снабдевен, изузев на посебним тачкама или привремено одвојеним тракама за два смера, које су одвојене једна од друге делом који није намењен саобраћају или, изузетно другим средствима;

(б) не укршта се на било ком нивоу ни са једним путем, пругом или трамвајским шинама или пешачком стазом; и

(в) је обележен посебним знаком као пут за моторна возила.

„Ауто-пут” значи пут резервисан за саобраћај моторних возила доступан само преко укључења и контролисаних раскрсница и на коме је заустављање и паркирање у текућим тракама посебно забрањено.

12. Активности за извлачење подземних вода у случајевима где је годишња запремина воде која се извуче једнака количини од 10 милиона кубних метара или више.
13. Производња пулпе и папира од 200 метричких тона ваздушно сушеног материјала или више дневно.
14. Велики рударски захвати, директна екстракција и прерада металних руда или угља.
15. Производња угљених хидрата у иностранству.
16. Велика постројења за складиштење петролеја, петрохемијских и хемијских производа.
17. Сечење шума на великим површинама.

ДОДАТАК II

Садржај документације за процену утицаја на животну средину

Информације које ће бити укључене у документацију процене утицаја на животну средину ће минимално садржати, у складу са чланом 4., следеће:

- (а) Опис предложене активности и њене сврхе;
- (б) Опис, где је потребно разумних алтернатива (на пример, у погледу локације или технологије) предложеној активности и такође алтернативе у случају одбијања;
- (в) Опис животне средине која ће вероватно бити погођена предложеном активношћу и њене алтернативе;
- (г) Опис могућих утицаја на животну средину предложене активности и њене алтернативе и процена њеног значаја;
- (д) Опис мера за ублажавање које ће одржавати негативне ефекте по животну средину на минимуму;
- (ђ) Прецизно наглашене методе предвиђања и важне претпоставке, као и релевантне податке о животној средини који су коришћени;
- (е) Препознавање недостатака у знању и несигурности до којих се дошло приликом сакупљања тражених информација;
- (ж) Где је погодно, нацрт програма за праћење и управљање и било које планове за пост-пројектну анализу; и
- (з) Не-технички сажетак укључујући визуелну презентацију где је то потребно (карте, графикони, итд.).

ДОДАТАК III

Општи критеријуми од помоћи за одређивање значаја активности за животну средину које нису наведене у Додатку I

1. Приликом разматрања предложених активности на које се односи члан 2, став 5 односне Стране могу размотрити да ли ће активност вероватно имати значајан негативан прекогранични ефекат посебно по неком од следећих критеријума:

(а) Величина: предложене активности које су велике за дати тип активности;

(б) Место: предложене активности које су смештене у или у близини области са посебно осетљивом животном средином или су од посебне важности (као што су мочваре назначене у Рамсарској Конвенцији, национални паркови, природни резервати, места од посебног научног интереса или места од археолошке, културне или историјске важности); такође предложене активности на местима где би предложени развој имао вероватне значајне ефекте на становништво;

(в) Ефекти: предложене активности са посебно сложеним и потенцијално негативним ефектима, укључујући и оне које изазивају озбиљне ефекте на људе или на вредне врсте и организме, оне које представљају претњу постојећем или потенцијалном коришћењу оштећене области и оне које узрокују додатно оптерећење које капацитет животне средине не може поднети.

2. За ову сврху Стране у питању размотриће предложене активности које су смештене у близини међународне границе као и предложене активности које могу проузроковати значајне прекограничне ефекте на великој удаљености од места где се обављају.

ДОДАТАК IV

Процедура упита

1. Страна или Стране које траже упит обавестиће о томе секретаријат да дата Страна или Стране подносе упит да ли ће предложена активност наведена у Додатку I вероватно имати значајан негативан прекогранични ефекат комисији за упите основаној у складу са одредбама овог Додатка. Ово обавештење навешће предмет упита. Секретаријат ће одмах обавестити све Стране ове Конвенције о овом поднеску.

2. Комисија за упите састоји се од три члана. Страна која тражи упит и друга Страна у процедури тражења упита именуваће научног или техничког стручњака, и два тако именована стручњака одредиће по заједничком споразуму трећег стручњака који ће бити председник комисије за упите. Последњи неће бити грађанин једне од страна у процедури, нити ће он или она имати стално место боравка на територији једне од ових страна, нити бити запослен или запослена од стране било које од Страна, нити је био или била у додиру са материјом у било ком својству.

3. Уколико председник комисије за упите не буде именован у року од два месеца од именовања другог стручњака, Извршни Секретар Економске Комисије за Европу ће на захтев једне од страна одредити председника у току следећа два месеца.

4. Уколико једна од страна у процедури тражења упита не именује стручњака у року од месец дана од дана пријема обавештења од секретаријата, друга страна може о томе обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће одредити председника комисије за упите у току следећа два месеца. Након одређивања, председник комисије за упите, захтеваће од стране која није именovala стручњака да то учини у току месец дана. Након датог периода, председник ће обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће именовати експерта у току следећа два месеца.

5. Комисија за упите усвојиће споствени пословник о раду.

6. Комисија за упите може предузимати све одговарајуће мере у циљу спровођења својих функција.

7. Стране у процедури тражења упита омогућиће рад комисији за упите, а посебно ће користећи сва средства која им се налазе на располагању:

(а) Обезбедити све релевантне документе, потрепштине и информације; и

(б) Омогућити, где је потребно позвати сведоке или стручњаке и примити њихове доказе.

8. Стране и стручњаци штитиће поверљивост било које информације коју приме у поверењу током рада у комисији за упите.

9. Уколико се једна од страна у процедури тражења упита не појави испред комисије за упите или не успе у представљању случаја, друга Страна може захтевати од комисије за упите да настави са поступком и заврши са радом. Одсуство стране или неуспех у представљању случаја неће представљати препреку за наставак и завршавање рада комисије за упите.

10. Уколико комисија за упите не одреди другачије због посебних околности трошкови комисије за упите укључујући надокнаду за своје чланове сносиће стране у поступку тражења упита у једнаким деловима. Комисија за упите водиће белешке о својим трошковима и поднеће завршну изјаву поводом тога странама.

11. Било која Страна која има интерес чињеничне природе у предмет поступка тражења упита и која би могла да буде оштећена мишљењем по овој ствари, може да интервенише у поступку уз сагласност комисије за упите.

12. Одлука комисије за упите по питањима поступка биће донета већином гласова њених чланова. Коначно мишљење комисије за упите одражаваће погледе већине њених чланова и укључиће било које другачије мишљење.

13. Комисија за упите представиће своје коначно мишљење у року од два месеца од дана када је установљена уколико комисија не нађе за сходно да продужи ово временско ограничење на период који не би требало да пређе два месеца.

14. Коначно мишљење комисије за упите биће засновано на прихваћеним научним принципима. Коначно мишљење комисија ће доставити странама у поступку тражења упита и секретаријату.

ДОДАТАК V

Пост-пројектна анализа

Циљеви укључују:

- (а) Праћење усаглашености са условима постављеним у ауторизацији или одобрењу активности и ефикасности мера ублажавања;
- (б) Преглед утицаја одговарајућег управљања у циљу деловања према неизвесностима;
- (в) Потврда претходних предвиђања у циљу преноса искуства у погледу будућих активности истог типа.

ДОДАТАК VI

Елементи за билатералну и мултилатералну сарадњу

1. Односне Стране могу успоставити, где је одговарајуће, институционалне аранжмане или увећати мандат постојећих аранжмана у оквирима билатералних и мултилатералних споразума у циљу обезбеђивања пуног ефекта ове Конвенције.

2. Билатерални и мултилатерални споразуми могу укључити:

- (а) Било које додатне захтеве у примени ове Конвенције, узимајући у обзир посебне услове подрегиона који је у питању;
- (б) Институционалне, административне и друге аранжмане, који ће бити успостављени на основу принципа реципрочности и еквиваленције;
- (в) Усклађивање њихових политика и мера за заштиту животне средине у циљу постизања веће могуће сличности у стандардима и методама које се односе на примену процене утицаја на животну средину;
- (г) Развој, унапређивање и/или усклађивање метода за препознавање, мерење, предвиђање и процену утицаја и за пост-пројектну анализу;
- (д) Развој и/или унапређивање метода и програма за сакупљање, анализирање, складиштење и правовремено достављање упоредивих података који се тичу квалитета животне средине у циљу обезбеђивања уноса у процену утицаја на животну средину;
- (ђ) Успостављање полазних нивоа и више прецизираних критеријума за одређивање значаја прекограничних утицаја у односу на локацију, природу или величину предложене активности, на коју ће у складу са одредбама ове Конвенције бити примењена процена утицаја на животну средину; и успостављање критичних вредности прекограничног загађивања;
- (е) Реализовање, где то одговара, заједничких процена утицаја на животну средину, развој заједничких програма праћења, интеркалибрације направа за праћење и усклађивање методологија у погледу издавања добијених података и информација у компатибилној форми.

ДОДАТАК VII

Арбитража

1. Страна или Стране тражитељи обавестиће секретаријат да су се Стране сложили да поднесу спор на арбитражу у складу са чланом 15, став 2 ове Конвенције. Обавештење ће навести предмет арбитраже и укључити, посебно чланове ове Конвенције и њихово тумачење или примену која је у питању. Секретаријат ће упутити добијене информације свим Странама ове Конвенције.

2. Арбитражно веће састојаће се од три члана. Страна или Стране тражитељи и друга Страна или Стране у спору именовале по једног арбитражног судију, а тако именоване судије одредиће путем заједничког споразума трећег арбитражног судију, који ће бити председник арбитражног већа. Последњи неће бити грађанин једне од страна у процедури, нити ће он или она имати стално место боравка на територији једне од ових страна, нити бити запослен или запослена од стране било које од страна, нити је био или била у додиру са материјом у било ком својству.

3. Уколико председник арбитражног већа не буде именован у року од два месеца од именовања другог стручњака, Извршни Секретар Економске Комисије за Европу одредиће на захтев једне од страна председника у току следећа два месеца.

4. Уколико једна од страна у спору не именује стручњака у року од месец дана од дана пријема обавештења од секретаријата, друга страна може о томе обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће одредити председника арбитражног већа у току следећа два месеца. Након одређивања, председник арбитражног већа захтеваће од стране која није именovala арбитражног судију да то учини у року од месец дана. Након датог периода, председник ће обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће учинити ово именовање у току следећа два месеца.

5. Арбитражно веће доносиће своје одлуке у складу са међународним правом и у складу са одредбама ове Конвенције.

6. Било које арбитражно веће које се оформи под овде наведеним одредбама усвојиће сопствени пословник о раду.

7. Одлуке арбитражног већа, било по питањима поступка или суштинским питањима доносиће се већином гласова његових чланова.

8. Веће може предузети све одговарајуће мере у циљу утврђивања чињеница.

9. Стране у спору омогућиће рад арбитражном већу, а посебно ће користећи сва средства која им се налазе на располагању:

(а) Обезбедити све релевантне документе, потрештине и информације; и

(б) Омогућити, где је потребно позвати сведоке или стручњаке и примити њихове доказе.

10. Стране и арбитражне судије штитиће поверљивост било које информације коју приме у поверењу током рада арбитражног већа.

11. Арбитражно веће може по захтеву једне од страна препоручити привремене мере заштите.

12. Уколико се једна од страна у спору не појави пред арбитражним већем или не успе да одбрани свој случај, друга страна може захтевати од већа да настави са процедуром и донесе своју коначну одлуку. Одсуство стране или неуспех у одбрани свог случаја неће представљати препреку за наставак поступка. Арбитражно веће ће пре доношења коначне одлуке задовољити сопствене критеријуме о фактичкој и правној заснованости потраживања.

13. Арбитражно веће може саслушати и одредити противтужбе које подижу директно из предмета спора.

14. Уколико арбитражно веће не одреди другачије због посебних околности случаја, трошкови већа укључујући надокнаду за своје чланове сносиће стране у спору у једнаким деловима. Веће ће водити белешке о својим трошковима и поднеће завршну изјаву поводом тога странама.

15. Било која Страна која има интерес правне природе у предмет спора и која би могла да буде оштећена одлуком у овом случају, може да интервенише у поступку уз сагласност већа.

16. Арбитражно веће донеће своју пресуду у року од пет месеци од дана када је установљено уколико веће не нађе за сходно да продужи ово временско ограничење на период који не би требало да пређе пет месеци.

17. Пресуди арбитражног већа биће прикључено образложење, које ће бити коначно и обавезујуће за све стране у спору. Арбитражно веће доставиће пресуду странама у спору и Секретаријату.

18. Било који спор који се може појавити између страна по питањима тумачења или извршења пресуде може поднети било која страна у спору арбитражном већу које је донело пресуду или, уколико се до последњег не може доћи, другом арбитражном већу које ће се оформити у ову сврху на исти начин као и прво.”

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.